

og landboorganisationerne må derfor tage *skarp afstand* fra bestemmelsen.

Der er mod forventning endnu ikke ved forsøgsordningen fremkommet nogen yderligere belysning af okkerspørgsmålene.

Dertil kommer, at folketinget efter afslutningen af udvalgsarbejdet har vedtaget en ændring af loven om tilskud til dræning og vanding. Ifølge loven og bemærkningerne til loven skal landbrugsministeriet foretage en kortlægning af landbrugsarealernes afvandsingsbehov.

Indførelse af eventuelle okkerbestemmelser bør afvente resultaterne af disse forsøg og undersøgelser, og der bør i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt optages bestemmelser i vandløbsloven om indgreb i dræningsretten, der både principielt og i praksis er en meget vigtig del af landmændenes dyrkningsret.

#### Til § 6

Bestemmelsen i den gældende vandløbslovs § 4, stk. 3, om hensyntagen til bestående afvandsingsforhold og foreliggende muligheder for fremtidige afvandsingsforanstaltninger er ikke medtaget i lovforslagets § 6, der i øvrigt indeholder bestemmelserne i den gældende vandløbslovs § 4.

Den gældende bestemmelse i § 4, stk. 3, er af væsentlig betydning for de fremtidige dræningsmuligheder og må derfor medtages i den nye lov.

#### Til § 7

Landboorganisationerne må tage skarp afstand fra at overføre kompetence fra vandløbsretterne til de kommunale myndigheder. Disse myndigheder vil være part i sagerne, og de må derfor frygtes at have en tilbøjelighed til at lade de øvrige parter, herunder landmændene, bære for store byrder og ulemper. I stedet foreslås oprettet lokale, uafhængige nævn, der foruden vandløbsager kunne behandle en række andre sager, f.eks. efter hegnsloven, miljøbeskyttelsesloven m.v. Indtil da bør sagerne fortsat behandles af vandløbsretterne.

#### Til § 12

Efter lovforslaget kan myndighederne ved fremtidige regulativfastsættelser vælge mellem at fastlægge vandløbets skikkelse, som

det hidtil er sket, eller vandløbets *vandføringsevne*, hvor der alene er fastlagt, at vandløbet skal kunne aflede en vis mængde vand under et givet niveau.

Selv om vandføringsevnen er af afgørende betydning for landbruget, må landboorganisationerne afvise forslaget, da lodsejerne ikke umiddelbart vil kunne kontrollere, om myndighederne overholder regulativforpligtelserne, såfremt disse alene indeholder bestemmelser om vandføringsevne.

Landboorganisationerne må derfor stå fast på, at regulativerne *altid skal* indeholde bestemmelser om vandløbets skikkelse. Regulativerne kan så *suppleres* med bestemmelse om vandføringsevne.

I bemærkningerne til § 12 er det anført, at bestemmelser om vandløbenes fysiske tilstand og vedligeholdelse skal fastsættes på baggrund af målsætningen for vandløbene. Ved udarbejdelsen af betænkningen om revision af vandløbsloven var det en udtrykkelig forudsætning, at en lempeligere vedligeholdelsespraksis ikke ville forringe afvandsingsvejen.

I bemærkningerne til lovforslagets kapitel 7 er der henvist til, at undersøgelser, der er udført ved miljøstyrelsens ferskvandslaboratorium, har vist, at det er muligt at gennemføre en lempeligere vedligeholdelse, samtidig med at den nødvendige afvandingsevne sikres.

Landboorganisationerne kan ikke tilslutte sig denne konklusion, idet undersøgelserne klart viser, at en reduceret vedligeholdelse medfører en vandstandsstigning, der på en for landbruget uacceptabel måde forringer afvandsingsforholdene og øger risikoen for oversvømmelser.

#### Til § 37

Det er for landboorganisationerne af afgørende betydning, at afvandsingsforholdene ikke forringes ved vandløbsrestaureringer.

Det bør derfor af loven fremgå, at *vandløbenes afledningsevne ikke må forringes*, og at det offentlige afholder de udgifter, herunder såvel *anlægsudgifter* som *driftsudgifter*, som måtte være nødvendige for at opretholde bestående afvandsingsforhold i jordbrugserhvervene. Større hensyntagen til miljøet i vandløbene kan medføre en nedsat vandføringsev-